

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/161/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205486
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119205486.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: B. Q., C.. XX.XX.XXXX, S. O. XXXXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie 4.886,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 23.09.2019, č.k. 20Csp/67/2019-83 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalobu zamieta.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na náhradu trov konania“.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 9 ods. 1, 2 písm. g), j) a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu uzatvorili dňa 14.08.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej úver vo výške 7.500,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 120 mesačných splátkach po 120,35 eur. V zmluve si strany dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 375,00 eur a ročnú úrokovú sadzbu vo výške 14,9 %. RPMN bola vo výške 17,82 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 13,79 %. Konečná splatnosť úveru bola dňa 20.07.2023. Podľa prehľadu splácania žalovaná uhradila celkovú sumu 7.596,- eur. Z výpisu z účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná dňa 14.08.2013 čerpala úver vo výške 3.000,95 eur. Z výpisu zo systému žalobcu vyplýva, že suma 4.124,05 eur bola použitá na splácanie úverov žalovanej. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalovaná reálne čerpala od žalobcu úver vo výške 7.125 eur.

4. Keďže posudzovaný právny vzťah je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, súd predmetnú zmluvu ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy. Súd uviedol, že výklad pojmu celková výška úveru podal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14, v zmysle ktorého sa celkovou výškou úveru myslí suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov

súvisiacich s predmetným úverom, a ktoré nie sú spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaná na základe zmluvy o úvere reálne čerpala sumu 7.125 eur (žalovanej bol automaticky stiahnutý poplatok 375 eur), pričom v zmluve je uvedený údaj 7.500,00 eur, má to rovnaké následky, ako keby v zmluve tento údaj uvedený vôbec nebol. Takáto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. V zmysle ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ, sa poskytnutý spotrebiteľský úver žalovanej považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a nie je uvedená celková výška úveru. V zmluve taktiež absentujú predpoklady pre výpočet RPMN. ZoSÚ v ust. § 9 ods. 2 písm. j) vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť aj matematický výpočet RPMN, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takého výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Keďže zmluva neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) ZoSÚ a v zmluve je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý úver sa v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ pokladá za bezúročný a bez poplatkov a žalobca môže od žalovanej požadovať len zaplatenie istiny. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná reálne čerpala úver vo výške 7.125 eur a žalobcovi uhradila celkom istinu vo výške 7.596 eur, teda celú istinu žalobcovi zaplatila, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého úspešnej žalovanej patrí náhrada trov konania. Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, zo spisu jej trovy konania nevyplývajú, a preto súd náhradu trov konania žalovanej nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania. Podľa odvolateľa rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 7.500 eur, z ktorého žalobca časť finančných prostriedkov 375 eur použil na úhradu poplatku za poskytnutie úveru. Použitie poskytnutej časti žalovanou na úhradu poplatku dohodnutého priamo v úverovej zmluve nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalobcovi ani neznižuje istinu dlhu žalovaného. Poplatok bol v zmluve uvedený jasne, zrozumiteľne, vyznačený aj tabuľkou spolu s ostatnými kľúčovými podmienkami poskytnutia úveru. Žalobca poskytnutím úveru jednoznačne poskytol žalovanej plnenie, za ktoré mu prináleží protiplnenie v podobe zmluvných úrokov, v podobe jasne a zrozumiteľne v zmluve dohodnutého poplatku. Odvolateľ trvá na tom, že výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve je správny a v súlade so zákonom. Všetky predpoklady použité na výpočet RPMN sú v zmluve uvedené: výška úveru, dátum 1. splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Nitre, č.k. 6Co/237/2017-124 zo dňa 26.09.2018, v ktorom odvolací súd vyslovil názor, že zákon nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a ani nepožaduje predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Žalobca má za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ust. § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (ust. § 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie

nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Jedným z podstatných odvolacích argumentov žalobcu bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

12. K námietke nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR sp.zn. 7Cdo/7/2010).

13. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

14. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

15. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatvorení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmlúv alebo jej zmeny, pričom aj zmluva o spotrebiteľskom úvere túto charakteristiku spĺňa.

16. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 účinného ku dňu 14.08.2013 presne definuje aké náležitosti okrem všeobecných musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Neuvedením, resp. nesprávnym uvedením celkovej výšky úveru a RPMN sa takýto úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospeje k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.

18. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o RPMN, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Matematický výpočet RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe k tomuto zákonu v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nemožno označiť za jednoduchý. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do úverového vzťahu s dodávateľom.

19. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v ust. § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, teda už len z tohto dôvodu, t. j. s neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

20. Vzhľadom na to, že pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje absencia čo i len jednej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ, ďalšími odvolacími námietkami žalobcu sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko nie sú spôsobilé zmeniť právny názor odvolacieho súdu o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru je nepochybné, že poplatok za poskytnutie úveru bol v zmluve o úvere zo dňa 14.08.2013 uvedený vo výške 375 eur (č.l. 5 spisu). Žalobca teda automaticky pri poskytnutí úveru započítal žalovanej poplatok vo výške 375 eur, čo vyplýva z účtu žalovanej a zo systému žalobcu a žalovanej reálne vyplatil sumu 7.125 eur.

22. Celková výška (čerpania) úveru označuje celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje za náhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom, a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi vyplatené (pozri rozsudok Súdneho dvora C-377/14). Uvedené má potom vplyv na všetky relevantné údaje v zmluve - na RPMN, výšku splátky a iné. Z uvedeného dôvodu potom i ostatné náležitosti uvedené v zmluve nemôžu byť vypočítané správne, pretože žalobca ako dodávateľ vypočítal všetky ostatné relevantné údaje nie zo sumy reálne poskytnutej, t.j. 7.125 eur, ale zo sumy 7.500 eur. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 7.125 eur (žalovanému bol automaticky stiahnutý poplatok 375 eur), pričom v zmluve je uvedený údaj 7.500 eur, má to rovnaké následky, ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec. Takáto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. .

23. Odvolací súd dodáva, že vzhľadom na vyslovenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu nesprávneho uvedenia sumy skutočne poskytnutého úveru, už len uvedená skutočnosť stačí na konštatovanie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, a preto nebolo potrebné zaoberať sa inými dôvodmi prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené a na skutočnosť, že žalovaná žalobcovi uhradila do predčasného zosplatnenia sumu 7.596,90 eur, čo predstavuje sumu vyššiu ako suma poskytnutého úveru, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu zamietol.

25. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle ust. § 387 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny súvisiaci výrok o trovách konania.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).